

SXEDIO.F37

25.6.1947: Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΙΧΕ ΕΚΛΕΞΕΙ

Ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος, σε σύγκριση με τα όσα ακολούθησαν αργότερα με την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας (1960), αναφορικά με τις πολιτικές συνεργασίες που έκανε το ΑΚΕΛ, (ιδιαίτερα στις δεκαετίες του 1980 και 2000) αποτελούσε κλασσικό παράδειγμα προς αποφυγή.

Γιατί ενώ το ΑΚΕΛ ψήφισε και ανέδειξε και ουσιαστικά επέβαλε τον Λεόντιο στο θρόνο του Αποστόλου Βαρνάβα, ο τελευταίος μετά την εκλογή του ακολούθησε πολιτική ανεξάρτητη από το ΑΚΕΛ, που έφθανε μέχρι τη σύγκρουση.

Με την ανάδειξη του στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο ο Λεόντιος είχε να αντιμετωπίσει σωρεία καυτών προβλημάτων, τα οποία χρειαζόνταν άμεσες λύσεις.

Η ηλικία του όμως και ιδιαίτερα η ασθενής υγεία του -υπέφερε από χρόνια αμειγδαλίτιδα- αλλά και το γεγονός ότι είχε αναγκασθεί, με τον τρόπο που το έκαμε, να παραβεί τον όρκο που είχε δώσει στον Μητροπολίτη Κερύνειας Μακάριο, δεν του επέτρεπαν να παίξει το ρόλο του πραγματικού Εθνάρχη που θα έδινε κατεύθυνση και θα αναλάμβανε στα στοιβαρά του χέρια το πηδάλιο της Εκκλησίας, χωρίς να συμβουλευτείται ή χωρίς να προσπαθεί να ικανοποιήσει τον Κυρηνεά.

Από τη μέρα που μπήκε στην Αρχιεπισκοπή βρέθηκε κάτω από τον έλεγχο του Μητροπολίτη Κερύνειας Μακαρίου και των συνεργατών του και αργότερα της Δεξιάς Παράταξης που υποστήριζε όλο και πιο έντονα την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, σε αντίθεση με την Αριστερά που άρχισε να βλέπει την Ένωση ως ένα ενδιάμεσο σταθμό, τη συμμετοχή δηλαδή σε Διασκεπτική Συνέλευση που μελετούσε να συγκαλέσει ο Κυβερνήτης, όπως είχε ήδη ανακοινωθεί από τον βρετανό Υπουργό Αποικιών το 1946, ώστε να

προσφέρει στους κυπρίους Σύνταγμα.

Ετσι όλες οι μετέπειτα ενέργειες του νέου Αρχιεπισκόπου έφεραν περισσότερο τη σφραγίδα της γραμμής του Κυρηνείας Μακαρίου και γενικότερα της Δεξιάς, παρά του ιδίου του Λεοντίου.

Από την εκλογή του Αρχιεπισκόπου η Δεξιά, αφού δεν μπόρεσε να αναδείξει το δικό της υποψήφιο, εγκολπώθηκε τον εκλεγέντα Λεόντιο, ο οποίος με την άνοδο του στο θρόνο του Αποστόλου Βαρνάβα δεν είχε πλέον ανάγκη τις ψήφους της Αριστεράς ούτε κινδύνευε ποτέ η θέση του μια και ήταν ισόβιος.

Η Αριστερά που τόσο μόχθησε να εκλέξει το Λεόντιο στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο έμεινε και πάλι εκτός του νυμφώνος για να χρησιμοποιήσει κάποιος θρησκευτική γλώσσα και σε λίγες μόνο μέρες θα αναγκαζόταν να διαχωρίσει ουσιαστικά τις ευθύνες της και τη γραμμή της από το Λεόντιο και να δηλώσει ότι πλέον δεν θα υπάκουε στη γραμμή του και δεν θα τον ακολουθούσε στις μελλοντικές του ενέργειες.

Μια από τις πρώτες ενέργειες του νέου Αρχιεπισκόπου ήταν η έκδοση εγκυκλίου για πλήρωση των Μητροπολιτικών εδρών της Πάφου και του Κιτίου που παρέμεναν κενές.

Το θρόνο της Πάφου κατείχε ο ίδιος πριν εκλεγεί Αρχιεπίσκοπος ενώ του Κιτίου κατείχε προσωρινά ο Μητροπολίτης Δέρκων.

Εκείνο όμως που έδειξε ότι ο νέος Αρχιεπίσκοπος δεν επρόκειτο να ακολουθήσει τη γραμμή του ΑΚΕΛ ήταν η εγκύκλιος που εξέδωσε στις **25** Ιουνίου **1947**, πέντε μόλις ημέρες μετά την εκλογή του, προς όλες τις Εκκλησίες του νησιού, όπως τελεσθούν δοξολογίες κατά την ονομαστική γιορτή του Βασιλέα των Ελλήνων Παύλου του Α.

Η Βασιλεία στην Ελλάδα αποτελούσε πάντα αιτία διχασμού μεταξύ της Αριστεράς και της Δεξιάς ενώ η Εκκλησία ήταν πάντα φιλοβασιλική.

Ετσι η εγκύκλιος που έφερε την υπογραφή του Λεοντίου αποτελούσε συνέχιση της στάσης της Εκκλησίας έναντι της Βασιλείας στην Ελλάδα ως και κάτι που αφορούσε την Ελληνική Κυβέρνηση, η οποία

βρισκόταν αυτή την περίοδο στα μαχαίρια με τους κομμουνιστές αντάρτες κατά τον εμφύλιο πόλεμο που συνεχιζόταν και που τόσα δεινά επεσόρευσε σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Μια άλλη ενέργεια που έδειχνε ότι ο Λεόντιος δεν θα ακολουθούσε τα βήματα αυτών που τον είχαν ψηφίσει ήταν επίσης η άρνηση του την επομένη **26 Ιουνίου 1947** να μετάσχει στο Πανορθόδοξο Εκκλησιαστικό Συνέδριο που συγκαλούσε στη Σοβιετική πρωτεύουσα Μόσχα ο Πατριάρχης Μόσχας και πάσης Ρωσίας.

Ο Λεόντιος τάχθηκε με τη γραμμή του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδας που είχαν αρνηθεί να παραστούν και αυτό προκάλεσε και πάλι τη μήνι της Αριστεράς στην Κύπρο.

Η πρόσκληση προς το Λεόντιο είχε δοθεί σ' αυτόν στις παραμονές της εκλογής του ως Αρχιεπισκόπου στις **20 Ιουνίου 1947** από δύο επισήμους της σοβιετικής Πρεσβείας στο Λίβανο που είχαν έλθει ειδικά για τον σκοπό αυτό στην Κύπρο.

Η επιστολή έφερε ημερομηνία **8 Απριλίου 1947**.

Ο Λεόντιος κράτησε την απάντηση του και την έδωσε στη δημοσιότητα στον Πατριάρχη Μόσχας Αλέξιο στις **26 Ιουνίου**.

Ανέφερε:

"Ελάβομεν επιστολήν Υμετέρας Μακαριότητος ημερομηνίας **8 Απριλίου 1947**, και λυπούμεθα ότι, συμφώνως τη κανονική τάξει, δηλούμεν ότι δεν αποδεχόμεθα την γενομένην πρόσκλησιν εις Πανορθόδοξον Συνέδριον. Τοιαύτην αρμοδιότητα έχει μόνον το Οικουμενικόν Πατριαρχείον Κωνσταντινουπόλεως, ως πρώτον εν τη Ορθοδόξω Αποστολική ημών Εκκλησία".

(Μεταγλώττιση)

"Ελάβαμε επιστολή της Μακαριότητος σας ημερομηνίας **8 Απριλίου 1947**, και λυπούμαστε ότι, σύμφωνα με την κανονική τάξη, δηλούμε ότι δεν αποδεχόμαστε την γενομένη πρόσκληση σε Πανορθόδοξο

Συνέδριο. Τέτοια αρμοδιότητα έχει μόνο το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης, ως πρώτο στην Ορδόδοξη Αποστολική μας Εκκλησία".

Πιο καυτό όλων όμως των θεμάτων που απασχολούσαν την Εθναρχία αυτή την περίοδο, ήταν το θέμα της συμμετοχής ή όχι των Ελλήνων Κυπρίων γενικά στην προγραμματιζόμενη Διασκεπτική Συνέλευση που προτίθετο να συγκαλέσει ο νέος Κυβερνήτης Ουίνστερ για τον καταρτισμό Συντάγματος για τους Κυπρίους, αποδοχή της οποίας, ουσιαστικά θα ανέκοπτε την πορεία προς την Ένωση.

Οι προσπάθειες του νέου Κυβερνήτη για σύγκληση της Διάσκεψης είχαν ανασταλεί μέχρι να ξεκαθάριζε η εκλογή του νέου Αρχιεπισκόπου και με την εκλογή του στις **20 Ιουνίου 1947** άρχισε να δραστηριοποιείται προς την κατεύθυνση αυτή.

Έχοντας αυτά υπόψη του ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος άρχισε επαφές με εκπροσώπους της Δεξιάς και της Αριστεράς για να μπορέσει να διαπιστώσει εάν μπορούσαν να γεφυρωθούν οι διαφορές τους δεδομένου ότι η Δεξιά υποστήριζε αποχή και η Αριστερά συμμετοχή στη Διασκεπτική.

Η Δεξιά αφού είχε εγκολπωθεί τον Αρχιεπίσκοπο συνέχιζε την τακτική της μη συνεργασίας με την Αριστερά και πρόβαλλε μάλιστα ανοικτά και πάλι την αξίωση της αυτή, ενώ από την άλλη η Αριστερά επέμενε στην παλιά αξίωση της για σύγκληση διακομματικής σύσκεψης για λήψη από κοινού αποφάσεων που να ήταν μάλιστα δεσμευτικές από όλους.

Οι διαφορές όμως των δυο παρατάξεων ήταν αγεφύρωτες.

Ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος στην προσπάθειά του να επιτύχει σύγκλιση των θέσεων των δύο πλευρών συγκάλεσε στις **7 Ιουλίου 1947** κοινή σύσκεψη των δυο Παρατάξεων στην Αρχιεπισκοπή.

Η Δεξιά και ο Μητροπολίτης Κερύνειας αντέδρασαν έντονα. Ενώ δέχθηκαν την πρόσκληση απέρριπταν την ιδέα κοινής συνεδρίας με την

Αριστερά και επέμεναν στο αίτημα για Ένωση χωρίς όρους.

Έτσι ο Λεόντιος αναγκάστηκε να δεχθεί τις δυο παρατάξεις χωρίς να επιτύχει, ωστόσο, προσέγγιση απόψεων.

Η Δεξιά έδωσε στον Αρχιεπίσκοπο Λεόντιο και σχετικό υπόμνημα με το οποίο καθόριζε και εγγυράφως τις θέσεις της.

Στο υπόμνημα που είχε εγκριθεί σε συσκεψη την προηγούμενη αναφερόταν:

"Μακαριώτατε,

Γνωρίζομεν λήψιν Υμετέρου εγγράφου ημερομηνίας 3ης τρέχοντος, το οποίον και κατεθέσαμεν κατά την συνεδρία της Εθνικόφρονος Παρατάξεως της 5ης Ιουλίου.

Η Παράταξις μας εξέλεξεν ως εκπροσώπους αυτής διά την μετά της Υμετέρας Μακαριότητος σημερινήν συνάντησιν, τους κ.κ. Χρ. Καιτάμην, Πέτρον Παπαϊωάννου, Μιχ. Πισσάν, Χρ. Πύργον και Θεμ. Δέρβην.

Εκπληρούντες εντολήν, ομοφώνως ληφθείσαν υπό της συσκέψεως, επιθυμούμεν όπως καταστήσωμεν σαφές προς την Υμετέραν Μακαριότητα, ότι η Εθνικόφρων Παράταξις αποδέχεται μεν ειλικρινή και αμέριστον συνεργασίαν μεθ' όλων των υγιών εθνικών στοιχείων της νήσου, αλλ' απορρίπτει και καταδικάζει οιανδήποτε ιδέαν συνεργασίας μετά των δεδηλωμένων ή κρυπτοκομμουνιστών και των συνοδοιπόρων των, φρονούσα ότι καθ'ην στιγμήν εν Ελλάδι, τόσον ο Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Αντιπολιτεύσεως κ. Θεμ. Σοφούλης όσον και οι εξωκοινοβουλευτικοί ηγέται κ.κ. Εμ. Τσουδερός, Α. Σβώλος και Αλέξανδρος Μυλωνάς συνετάχθησαν μετά της Ελληνικής Κυβερνήσεως εις καταδίκην των ολεθρίων και αντεθνικών ενεργειών των Κομμουνιστών, αποτελεί προδοσίαν της εθνικής Κυπριακής υποθέσεως πάσα μετά των κομμουνιστών ή των συνοδοιπόρων των συνεργασία.

Η Εθνικόφρων Παράταξις φρονεί επομένως ότι επιβάλλεται και η εκ μέρους του Εθνάρχου και Αρχηγού της Κυπριακής Εκκλησίας άμεσος καταδίκη

της εθνοκτόνου προσπάθειας των Κομμουνιστών προς καταρτισμόν ψευδοκυβερνήσεως, υπό των ανταρτοσυμμοριτών εν συνοριακή περιοχή της ελληνικής επικρατείας προς εξυπηρέτησιν των σκοπών των εχθρών του ελληνισμού.

Διά της τολαύτης πράξεως είναι καιρός πλέον η Κυπριακή Εθναρχία να αρθή εις το ύψος της ιστορικής της αποστολής και να καταδειχθή άπαξ έτι η συνοχή και ο δεσμός της αλυτρώτου αυτής Ελληνικής Μεγαλήσου προς την δοκιμαζομένην μητέρα Πατρίδα.

Η Εθνικόφρων Παράταξις συμφωνεί απολύτως μετά της Υμετέρας Μακαριότητος διά την συνέχισιν και έντασιν του ενωτικού αγώνος και θεωρεί καθήκον της να εφελκύση την προσοχήν της Υμ. Μακαριότητος επί των συνεχών δημοσιευμάτων του Κομμουνιστικού εν Κύπρω τύπου των καθαπτομένων της νομίμου Ελληνικής Κυβερνήσεως και της Α. Μ. του Βασιλέως των Ελλήνων, διά των οποίων παραβλάπτεται η εθνική ημών υπόθεσις και καταβάλλεται προσπάθεια διαιρέσεως του ελληνικού Κυπριακού λαού και καλλιεργείται συστηματικώς η περιφρόνησις προς τον Αρχηγόν του Ελληνικού Κράτους και την Ελληνικήν Κυβέρνησιν.

Η Εθνικόφρων Παράταξις εμμένει επίσης επί της χαραχθείσης ήδη υπ' αυτής γραμμής, της αποκρούσεως διαφόρων Κυβερνητικών σχεδίων και συνταγματικών μεταρρυθμίσεων και ελευθεριών, διά των οποίων θα απομακρυνθή η εκπλήρωσις της οργανικής ενώσης της Κύπρου μετά τη Ελλάδας και την οποίαν υπευθύνως έχει αναλάβει η Εθναρχία.

Τρέφοντες την ελπίδα ότι η Υμετέρα Μακαριότης, θα εκτιμήση δεόντως το πνεύμα των αποφάσεων της Εθνικόφρονος Παρατάξεως και θα συμφωνήση μετ' αυτής, επιθυμούμεν προσέτι να υπομνήσωμεν εις την Υμετέραν Μακαριότητα τας απόψεις της, ας διετύπωσε προηγουμένως επί της συνθέσεως του Εθναρχικού Συμβουλίου προκειμένου να γίνη ανασύστασις τούτου και να τονίσωμεν ότι εν ουδεμιά περιπτώσει θα δεχθώμεν συμμετοχήν των Κομμουνιστών και των ποικιλοχρώμων συνοδοιπόρων αυτών εν Εθναρχικώ Συμβουλίω, εφ' όσον ούτοι αντιτίθενται εις το επίσημον Ελληνικόν Κράτος και

δυσφημούν την Ελλάδα μετά της οποίας ζητούμεν την
Ενωσιν.

Εις την Υμετέραν Μακαριότητα απόκειται
σήμερον να αναλάβη μετά της Ιεράς Συνόδου την
σταθεράν ηγεσίαν του Ελληνικού Κυπριακού λαού επί
τη βάσει των ιερών παραδόσεων της Κυπριακής
Εθναρχικής Εκκλησίας.

Διατελούμεν μετά βαθυτάτου σεβασμού
Διά την Εθνικόφρονα Παράταξιν Κύπρου
Θεμιστοκλής Δέρβης.

(Μεταγλώττιση)

"Μακαριότατε,

Γνωρίζουμε λήψη εγγράφου σας ημερομηνίας 3ης
τρέχοντος, το οποίο και καταθέσαμε κατά τη συνεδρία
της Εθνικόφρονος Παράταξης της 5ης Ιουλίου.

Η Παράταξη μας εξέλεξε ως εκπροσώπους της για
τη σημερινή συνάντηση με τη Μακαριότητά σας, τους
κ.κ. Χρ. Καττάμη, Πέτρο Παπαϊωάννου, Μιχ. Πισσά, Χρ.
Πύργο και Θεμ. Δέρβη.

Εκπληρούντες εντολή που λήφθηκε ομόφωνα από
τη σύσκεψη, επιθυμούμε να καταστήσουμε σαφές προς
τη Μακαριότητα σας, ότι η Εθνικόφρων Παράταξη
αποδέχεται μεν ειλικρινή και αμέριστη συνεργασία
με όλα τα υγιώς εθνικά στοιχεία της νήσου, αλλά
απορρίπτει και καταδικάζει οποιανδήποτε ιδέα
συνεργασίας με τους δεδηλωμένους ή
κρυπτοκομμουνιστές και τους συνοδοιπόρους τους,
και φρονεί ότι καθ'ην στιγμή στην Ελλάδα, τόσο ο
Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης κ. Θεμ.
Σοφούλης όσο και οι εξωκοινοβουλευτικοί ηγέτες κ.κ.
Εμ. Τσουδερός, Α. Σβώλος και Αλέξανδρος Μυλωνάς
συνετάχθησαν με την Ελληνική Κυβέρνηση σε καταδίκη
των ολεθρίων και αντεθνικών ενεργειών των
Κομμουνιστών, αποτελεί προδοσία της εθνικής
Κυπριακής υπόθεσης κάθε συνεργασία με τους
κομμουνιστές ή τους συνοδοιπόρους τους.

Η Εθνικόφρων Παράταξη φρονεί επομένως ότι
επιβάλλεται και η από μέρους του Εθνάρχη και

Αρχηγού της Κυπριακής Εκκλησίας άμεσος καταδίκη της εθνοκτόνου προσπάθειας των Κομμουνιστών προς καταρτισμό ψευδοκυβέρνησης, από τους ανταρτοσυμμορίτες σε συνοριακή περιοχή της ελληνικής επικράτειας προς εξυπηρέτηση των σκοπών των εχθρών του ελληνισμού.

Με την πράξη αυτή είναι καιρός πλέον η Κυπριακή Εθναρχία να αρθεί στο ύψος της ιστορικής της αποστολής και να καταδειχθεί για μια ακόμη φορά η συνοχή και ο δεσμός της αλύτρωτης αυτής Ελληνικής Μεγαλήσου προς τη δοκιμαζόμενη μητέρα Πατρίδα.

Η Εθνικόφρων Παράταξη συμφωνεί απόλυτα με τη Μακαριότητά σας για τη συνέχιση και ένταση του ενωτικού αγώνα και θεωρεί καθήκο της να επισύρει την προσοχή της Μακαριότητος σας στα συνεχή δημοσιεύματα του Κομμουνιστικού τύπου στην Κύπρο που καθάπτονται της νόμοιμης Ελληνικής Κυβέρνησης και της Α. Μ. του Βασιλέα των Ελλήνων, με τα οποία παραβιάζεται η εθνική μας υπόθεση και καταβάλλεται προσπάθεια διαίρεσης του ελληνικού Κυπριακού λαού και καλλιεργείται συστηματικά η περιφρόνηση προς τον Αρχηγό του Ελληνικού Κράτους και την Ελληνική Κυβέρνηση.

Η Εθνικόφρων Παράταξη εμμένει επίσης στη γραμμή που χαραχθηκε ήδη από αυτή, στην απόκρουση διαφόρων Κυβερνητικών σχεδίων και συνταγματικών μεταρρυθμίσεων και ελευθεριών, με τις οποίες θα απομακρυνθεί η εκπλήρωση της οργανικής Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα και την οποία υπεύθυνα έχει αναλάβει η Εθναρχία.

Τρέφοντες την ελπίδα ότι η Μακαριότητά σας θα εκτιμήσει κατάλληλα το πνεύμα των αποφάσεων της Εθνικόφρονος Παράταξης και θα συμφωνήσει με αυτήν, επιθυμούμε ακόμη να υπομνήσουμε στη Μακαριότητα σας τις απόψεις της, τις οποίες διατύπωσε προηγουμένως στη σύνθεση του Εθναρχικού Συμβουλίου προκειμένου να γίνει ανασύσταση του και να τονίσουμε ότι σε καμιά περίπτωση θα δεχθούμε συμμετοχή των Κομμουνιστών και των ποικιλόχρωμων συνοδοιπόρων αυτών στο Εθναρχικό Συμβούλιο, εφ' όσον αυτοί αντιτίθενται στο επίσημο Ελληνικό

Κράτος και δυσφημούν την Ελλάδα με την οποία ζητούμε την Ένωση.

Στη Μακαριότητα σας εναπόκειται σήμερα να αναλάβει με την Ιερά Σύνοδο τη σταθερή ηγεσία του Ελληνικού Κυπριακού λαού στη βάση των ιερών παραδόσεων της Κυπριακής Εθναρχικής Εκκλησίας".

Διατελούμε με βαθύτατο σεβασμό
Γιά την Εθνικόφρονα Παράταξη Κύπρου
Θεμιστοκλής Δέρβης.

Το υπόμνημα δεν υπέγραφε μόνο η ΠΕΚ, η οποία σύμφωνα με το Γενικό της Γραμματέα Κυριάκο Π. Ρωσσίδη δεν είχε προσκληθεί με ειδική πρόσκληση

Αλλά ο Ρωσσίδης διευκρίνησε, με δήλωσή του, ότι συμφωνούσε ότι έπρεπε να μη υπάρξει συνεργασία με την Αριστερή Παράταξη:

"Επαναλαμβάνομεν ότι είναι απολύτως αδύνατον δι' ημάς, όχι μόνον να συνεργασθώμεν, αλλ' ουδέ καν να έλθωμεν εις οιανδήποτε επαφήν με την ακελοκομμουνιστικήν παράταξιν. Αν εις το σημείον τούτο συμφωνούν και οι λοιποί της Εθνικόφρονος Παρατάξεως έχει καλώς. Ημείς πάντως εις ουδεμίαν υποχώρησιν σχετικώς είναι δυνατόν να προβώμεν".

(Μεταγλώττιση)

"Επαναλαμβάνομε ότι είναι απόλυτα αδύνατο για μας, όχι μόνο να συνεργασθούμε, αλλ' ούτε καν να έλθουμε σε οιανδήποτε επαφή με την ακελοκομμουνιστική παράταξη. Αν στο σημείο αυτό συμφωνούν και οι υπόλοιποι της Εθνικόφρονος Παρατάξεως έχει καλώς. Εμείς πάντως σε καμμιού υποχώρηση σχετικά δεν είναι δυνατό να προβούμε".

Μετά τη συνάντηση με τη Δεξιά Παράταξη ο Αρχιεπίσκοπος δέχθηκε αντιπροσωπεία της Αριστεράς και της Παράταξης Εθνικής συνεργασίας επικεφαλής της οποίας ήταν ο Ιωάννης Κληρίδης.

Τόσο ήταν το "σαμποτάζ" της παράταξης αυτής,

ώστε ο Μητροπολίτης Κερύνειας Μακάριος, ενώ είχε παραστεί στην προηγούμενη σύσκεψη του Αρχιεπισκόπου με τη Δεξιά Παράταξη, τώρα σηκώθηκε από τη θέση του "επιδεικτικά" κατά τον Ιωάννη Κληρίδη (δήμαρχο Λευκωσίας τον οποίο η Δεξιά θεωρούσε συνοδοιπόρο του ΑΚΕΛ) και αποχώρησε από τη σύσκεψη.

Η σύσκεψη έληξε και το μόνο αποτέλεσμα της ήταν ότι οι δυο παρατάξεις θα ακολουθούσαν πλέον η κάθε μια το δρόμο της και το σοβαρότερο η Αριστερή Παράταξη πλέον δεν θα αναγνώριζε τον ηγετικό ρόλο της Εθναρχίας, σε σύγκριση με τη Δεξιά που την εγκολπωνόταν πλέον για καλά.

Την ύπαρξη των διαφορών δεν συγκάλυπτε ούτε το ανακοινωθέν που εξέδωσε το Γραφείο Εθναρχίας αργότερα, αφού ο Αρχιεπίσκοπος είχε επαφές και με άλλους παράγοντες. Το ανακοινωθέν περιοριζόταν να τονίσει απλώς ότι ο Μακαριώτατος θα συνέχιζε τις επαφές του στο μέλλον με όλους τους αρμόδιους:

"1. Η Αυτού Μακαριότης, ο Αρχιεπίσκοπος και Πρόεδρος της Εθναρχίας ήκουσε τας γνώμας των εν Κύπρω κομμάτων, παρατάξεων και άλλων ανεξαρτήτων πολιτών, των οποίων την γνώμην εθεώρησεν ορθόν να ακούση.

Η Αυτού Μακαριότης διαπιστώνει ότι ο ελληνικός κυπριακός Λαός είναι αδιαλλάκτως προσηλωμένος εις το μοναδικόν και αναλλοίωτον αίτημα του "Ενωσις και Μόνον Ενωσις" απορριπτομένης οιασδήποτε προσφοράς συνταγματικών μεταρρυθμίσεων ή πολιτικών ελευθεριών, καθότι οιαδήποτε αποδοχή τούτων θα υπεβοήθει απλώς την παράτασιν της Κυπριακής δουλείας.

2. Η Αυτού Μακαριότης θα συνεχίση και εν τω μέλλοντι την επαφήν αυτής μεθ' όλων των αρμοδίων, οσάκις ήθελε κρίνει τούτο αναγκαίον εν τη εξελίξει του ενωτικού αγώνος της νήσου".

(Μεταγλώττιση)

"1. Η Αυτού Μακαριότης, ο Αρχιεπίσκοπος και Πρόεδρος της Εθναρχίας άκουσε τις γνώμες των Κυπριακών κομμάτων, παρατάξεων και άλλων ανεξάρτητων πολιτών, των οποίων τη γνώμη θεώρησε ορθό να ακούσει.

Η Αυτού Μακαριότης διαπιστώνει ότι ο ελληνικός κυπριακός λαός είναι αδιάλλακτα προσηλωμένος στο μοναδικό και αναλλοίωτο αίτημα του "Ένωση και Μόνον Ένωση" απορριπτομένης οιασδήποτε προσφοράς συνταγματικών μεταρρυθμίσεων ή πολιτικών ελευθεριών, καθότι οποιαδήποτε αποδοχή αυτών θα υποβοηθούσε απλώς την παράταση της Κυπριακής δουλείας.

2. Η Αυτού Μακαριότης θα συνεχίσει και στο μέλλον την επαφήν της με όλους τους αρμοδίους όταν κρίνει τούτο αναγκαίο στην εξέλιξη του ενωτικού αγώνα της νήσου".

Το ανακοινωθέν που εξέδωσε ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος με τις συναντήσεις του τόσο με εκπροσώπους των δύο παρατάξεων όσο και με άλλους Κυπρίους πράγοντες ήταν καθοριστικό της γραμμής που θα ακολουθούσε η Εθναρχία.

Παρόλον τούτο ο Κυβερνήτης Λόρδος Ουίνστερ προχώρησε και με διάγγελμά του προς τον Κυπριακό λαό, στις 9 Ιουλίου, ανήγγειλε την πρόθεση του να προχωρήσει στη σύγκληση της Διασκεπτικής Συνέλευσης σύμφωνα με τις αποφάσεις της Κυβέρνησης του που είχαν εξαγγελθεί τον Οκτώβριο του 1946.